

GÖNÜL ALTUN YAZDI

GÖNÜL ALTUN YAZDI

Benim pulim...Gönül'ün içindeki gönülde saklı kuşum...
Hayal denen sonsuzluktan kaçmışım da ben, yaşam denen kafeste
tutulmuşum.
Söyle pulim. Böyle deli gibi sevmek suç mudur?
Söyle bana hiçbir kuş, senin kadar yükseğe uçmuş mudur?
Sevgilerin en güzelini sende tatmış sevgili, bir daha başkasına vurulmuş
mudur?
Güzel pulim. Gönül takviminin mevsimlerinde, şimdi, kara kıştan başka ne
var?
Umuda uyandığın sabahların seherlerinde, aldaniştan başka ne var?
Sen, fırtınalardan arda kalanım.
Bilir misin pulim, beni senden başka, yok anlayanım.
Gel, birlikte kanatlanıp uçalım desem, ürkersin, fırtınadan korkarsın.
Gel, seninle uzaklara göçelim desem, başka yön, başka rüzgar, başka
kanat ararsın.
O, mutluluktan cıvıldaayan sesinde, bu kederli şarkıların işi ne?
Can pulim, canım pulim, candan pulim...
Şimdi, yalnız yağmurunu taşıdığın bulutlar değil, ateşini yaktığın
dumanlar da düştü peşine.
Uçma pulim. Taşlar var avcılarının sapanlarında.
Kaçma pulim. Giden de sen bu yollardan, bu yollardan bir meçhule varan
da.
İmtihan ya!
Pulim, senin gönlün yine çöllere düşer.
Bir çöl fırtınasında, savrulup gider düşlerin, solar gülüşlerin.
Payımıza yine hüznü,
Gönlümüze yine hazan,
Sazımıza yine özlem,
Sözümüze yine Şems, yine Mevlana düşer.

*PULİ: Lazcada "Kuş yavrusu" anlamına gelen bir sözcük